

MONSTRUMSKA ŠKOLA

LIZI HARISON

Izgubljeno trinaesto poglavlje!

EKSKLUZIVNI UVID

TRINAESTO POGLAVLJE

SAMO POLAKO ISPECI PA RECI

KLEO: Gula, što nisi bila na OS-u? Potvrđen je novi SDA-ovac.

GULA: Propustila sam. Gospođa Gorgon će mi poslati prepise.

KLEO: SMOOOOOOR

Dok je Frenki Štajn nagovarala SDA-ovce na krajnje korake, Gulija Jauk je spremala daleko mirniju ličnu pobunu. Sklonila je dugi plavi pramen kose s belih mačkastih naočara dok je roditeljima kucala još jednu molbu da je puste na Nekrokon, prvu konvenciju ljubitelja zombija. Na veb-sajtu je videla da je ostalo samo dvadeset karata. Kako je to uopšte moguće kad je konvencija tek za maltene godinu

dana? Ipak sat odbrojava i podstiče ljubitelje da *požure* kako se karte ne bi rasprodale. Ali šta bi pravi zombiji trebalo da rade?

Kao i svi SDA-ovci, Gulija živi u laži. U školi Merston znaju je kao Džuliju Felps. Ali ovoj tinejdžerki, ćerki živih nemrtvih, ne smeta dvostruki život. Na kraju krajeva, bolje dva života nego nijedan.

Šta je Guliji najteže kako bi se uklopila u kalup normalaca? Više je kornjača nego zec. Treba joj dva sata od kuće do škole – iako živi samo nekoliko četvrti dalje. Kad priča, reči joj izlaze *taaaakoooo spooooooooo* iz usta da *zvuuuučeeeee* kao *jaaaauukanjeee*.

Ironično je što je Gulija, iako sporać, izuzetno pametna. Sporo kretanje joj pruža bezbroj prilika da prikupi podatke, da ih ispita i osmisli najdelotvorniji postupak. Gulija je najbolja u svom razredu u Merstonu i njeni roditelji očekuju da završi školu kao đak generacije.

Zauzvrat, ona traži samo dve stvari: grafičke romane (dobro, stripove) *Smrtonosno brzo* i kartu za Nekrokon – od preostalih jedanaest. Pokušala je brže da kuca.

GULIJA: Tata, stripovi nisu jeftina zloupotreba. Kako mogu biti takvi kad je zombi junak?

TATA JAUK: Ne krećeš se dovoljno brzo da izbegneš gužvu. Izgaziće te.

GULIJA: Zar ćeš svom jedinom detetu uskratiti mogućnost da doživi svet i istraži svoje strasti?

GULIJA: Da uči i...

TATA JAUK: Razmišljam o tome...

Ostalo je sedam karata. *Uf! Brže razmišljaj!*

Očajnički želeći da skrene misli, Gulija je narednih devet minuta – novi brzinski rekord! – skidala sandale s platformama pa sela u ergonomsku radnu stolicu da pogleda najnovije poglavlje *Vratila se bolja nego ikad*. Možda će joj drame normalaca odvratiti pažnju. Zaškiljala je kroz naočare s belim plastičnim okvirom u Hejlino beskrajno veliko delo na tri kompjuterska monitora.

Beka i Bret su savršen par, ali čak i parovi koji su gadljivo sladunjavo zaljubljeni moraju motriti na konkurenciju posle tri blažene godine. Zbog toga je Beka razvila strateški plan da drži Breta na oku.

Prvi korak: Prepoznati FP. Znaci upozorenja uključuju sjajnu kosu, simetrične crte lica i manikirane nokte. Naročito držati na oku VELIKE FP – fizičke pretnje koje nisu svesne toga da su fizičke pretnje.

Danas je trebalo proceniti dve nove učenice:

Frenki – tona šminke (mora da ima jeziv ten). Odvratna trenerka (devojka je očigledno gledala previše repriza serije *Vesele sedamdesete*). Ali ima divnu kosu. Procena: nije FP, ali ne ispuštati je iz vida.

Melodi Karver – duga crna kosa, savršen nos i zubi. Nimalo opuštena u svojoj koži i nosi široki gornji deo trenerke s kapuljačom neupadljive boje. Primećeno: Melodi je pričala s Džeksonom – što je uzbuna za štreberke – i potpuno je odlepila kad se KLEO UMEŠALA i UKRALA MU DUŠU usnama s gomilom sjaja! (Videti prethodna poglavlja od prvog do šeststo sedamdeset i osmog za više

pojediniosti o tome kako *Kleo krade simpatije i otima mlađice kao što Andželina Džoli rastura domove.*) Procena: VELIKA FP.

Gulija više nije mogla da čita. Normalci su sve pogrešno shvatili. Sve činjenice ukazuju na to da je Frenki SDA-ovka. Guliji je jasno da šminka i trenerka skrivaju Frenkino SDA-ovsko telo. Dobro, kao i činjenica da je jutros videla kako gospodin Štajn vozi Frenki u školu. Ali nije nimalo sumnjala u to da je Kleo poljubila Džeksona. *Loša Kleo*, pomislila je. *Ta mumija ne može da drži ruke u svojim zavojima!*

Gulija je ponovo pogledala veb-sajt. Ostale su tri karte! Stigla joj je poruka od majke. *Konačno!*

MAMA ZIBI: Žao mi je. Samo želimo da budeš bezbedna.

Ostale su dve karte!

Gulija je žalosno zajaukala i očajnički pogledala poster za prvi broj stripa *Smrtonosno brzo*, potpisan i uramljen na zidu. Zar je zauvek osuđena na to da na *Ibeju* kupuje ono što sakuplja? Ne ako bude dovoljno brza da...

Reč RASPRODATO! sevnu na monitoru.

Polako je počela da spušta glavu prema rukama u nadi da će uhvatiti suze pre nego što padnu na tastaturu. Nekoliko sekundi pre nego što su joj se šake i naočare sudarili, videla je novu poruku na monitoru: PRIJAVITE SE

ZA KONKURS KRATKE PRIČE SMRTONOSNO BRZI, SMRTONOSNO PRVI I OSVOJITE VIP PROPUSNICU ZA KONVENCIJU.

Gulija je prešla pogledom preko pravila – *poslati priču mesec dana pre početka... konkurs otvoren samo za amatere, ne i za profesionalne pisce... pretvorite sebe u književnog junaka...*

Iznova je čitala pravila. Već ima zaplet u glavi, a Džekson joj može pomoći da ilustruje priču. Teži deo će biti da je prenese na papir do isteka roka. Ali mora da uspe. Naterati roditelje da pristanu biće sasvim druga priča – i nada se da će imati srećan kraj.